

DE POSTRIJDER

Huis C. VELGHE & Co

56-52, Maestrichtstraat, Tongeren.

DE BESTE STOFFEN, DE BESTE KLEEDEREN.

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: (Drukkerij) COLLEGE Naam, Maatschappij) TONGEREN. Postbusnummer 84855. Telefoon 12. Abonnementenprijs: fr. 12,50 per jaar, vóór betaalbaar. 30 centimen het nummer. Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel: Tuusdenen en Provincie nieuws fr. 1,00. Voorsien en Doodsberichten fr. 2,00. Kleine AANKONDIGINGEN. Van 1 tot 4 regels fr. 2,50. Elke regel meer fr. 0,30. Voor meer dan één inlassing, prijs volgens koorde. Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen vóór Dondersdagmiddag.

Het „HEILIG PATERKE” te Tongeren Gehuldigd bij het eeuwfeest zijner geboorte.

HET H. PATERKE.

Het is dus morgen Zondag 18 Nov., dat in het heil stadje Tongeren de 100e verjaaring van Pater Valentinus Paquay O.F.M. plechtig zal herdacht worden. Naar wij vernemen zullen de oostelbare vrienden van het „Heilig Paterke” dien dag in groot getal in de oude St-Maternus stad aanwezig zijn.

Heden Zaterdag 17 Nov., om 6 uur, wordt in de zaal van het O.L.V. College een voordracht gegeven voor de Jeugd, door Z.E. H. Gussion van Hasselt.

Zondag 18 November beginnen de plechtigheden met een Ms van dankzegging, welke om 10 uur zal opgedragen worden in de Hoofdkerk door den Hoogeerw. Pater Cherubinus Vromans, Provinciaal der Minderbroeders.

Na de Hoogmis zal zich een stoet vormen op het plein voor de Kerk en zich naar het geboortehuis begeven voornam in de Maestrichtstraat.

Daar zal rond 11 uur de gedenkplaat worden onthuld en door Z.E. Heer Finauussen, deken van Tongeren, worden ingezegend.

Deze bronzen gedenkplaat, met marmeren omlijsting, werd uitgevoerd door de Heeren Moelfard van Luik en Mouta van Tongeren naar het ontwerp van den bouwkunstigen M. Mathieu Christiaens van Tongeren. Zij draagt als opschrift:

HIER ZAG HET LEVENSLICHT DEN 17 NOV. 1828 DE DIENAAR GODS P. VALENTINUS PAQUAY O.F.M.

Onmiddellijk na de inzegening, wordt in de nabijgelegen zaal „Cœcoritia” de feestrede gehouden door den Z.E. P. Van Gestel, uit het Dominikanerklooster van Leuven. Om de plechtigheden te sluiten wordt s Avonds om 7.30 uur, in de zaal van den Volksschool, een kosteloze feestavond gegeven.

MENGEWERK van „DE POSTRIJDER”.

GELOOF EN LIEFDE

geschiedkundige Ridderroman

UIT DEN EERSTEN KRUISTOCHT. De eerste maal weigerde men aan zijn dringend bevel te gehoorzamen. Niemand wees een duim breed. — Vluchten! schreeuwde hij. Redt u! — Noot! donderde het: Wij wenen ons tot den dood! — Tot den dood! Tot den dood! — Godwil het! huilde Wilfried, vergramd en bittig over zijn oopenlijke van zakelijkheid: Voor Jeruzalem en het Heilig Graf. Op een omzien waren soldaten en burgers handgemeen: zwaarden en speeren vormden boven hunne hoofden een wusch van flikkerend staal, het geklikklak eener muus die van zijnzwekkende harmonij, het wrakgeluise en gehuil der strijdenden eene doordringende zang. — Eilaas! De kruisvaarders zouden het onderspit delven ondanks hunne leeuwenmoed. Wat vermocht hun klein leger tegen duizenden bloeddrastige afgondienars, die op eigen grond vochten en het verraad en verrassing onafscheldbaar aan hunne zijde hielden?... Hun getal smolt als de sneeuw voor de zon. En, desmettegenstaande, zetten de Turken de afgrijselijke menschenwrechting voort, doorwoerden met helsche wreghed de ingewanden der weerloosen. — Slachts een vijf honderd Christenen kampen nog met den dood. — De krijg was uitgeweed, Antiochie behield de zege. Het gering getal overgeblevene der kruisvaarders was met zijnen bevelhebber

geven, opgevlonden door het orkest der Kapotters. Z.E. P. Anicetus, Minderbroeder te Hasselt, geeft er zijn vol dracht met prachtige lichtbeelden over het Heilig Paterke. Zelden zal Limburg iemand gezien hebben die het meer verdient dan de dienaar Gods Pater Valentinus Paquay. Zoon van Limburg, heeft hij 50 jaar lang het beste van zijn edel priesterschap aan Limburg weggeschonken en blijft nu van uit den hemel — wij twifelen er niet aan in afwachting dat onze Moeder de H. Kerk het welzijn officieel bekrachtige — zijn gezegende hand over Limburg uitstrekken.

HET H. PATERKE.

in de H. Sacraments-proces-sie, bij gelegenheid van het Eucharistisch Congres te Hasselt in 1908, enkele maanden voor zijn dood.

De stoet die onmiddellijk na de Hoogmis voor 't stadhuis gevormd wordt, zal in de volgende orde vertrekken: — Schooll kinderen — Vroegspetersonen — Jeugd — Mannen — Kloosterlingen en Geestelijken — Overledenen. — Vriendelijk verzoek de huizen te bevelagen.

De goede Pers.

Daar is een geheime macht in de wereld, die de naties en de volkeren leidt. Zij heeft noch de scherpste van het zwaard, noch den omvang van den scepter, en toch buigt men voor haar heer: die macht, zij heeft de „openbare mening” en haar moeder is niemand anders dan de „pers”. Midden en brandpunt en voorwaarde der levensomstandigheden.

Willens of niet staat men als onder den indruk van zijn nieuwsblad: men leeft in zijn godachtenkring; men strijdt met hem, men richt met hem, zijn invloed is onweerstaanbaar, zijn aantrekkingskracht onoverwinnelijk.

Men moet een nieuwsblad oprichten, zelfs een men eene kerk bouwt, was destijds het paradoxaal gezegde van den grooten Kardinaal Lavigne, toen hij met een zijner bekende slagwoorden de macht der daz en weekblad pers wilde verduidelijken.

En rond dezelfde tijd moet de bekende denker Crouzet er op wijzen: „De pers is niet, oerbewijzen zijn niets, alles is niets; maar indien zij de drukkers heet, dan zal u 't overige gegeven worden.”

Met tentalen en nog meer zouden wij deze citaten kunnen aanvullen, omdat het zomekeer is gebleken dat geen nacht als de drukpers de wereld beheerscht en lange afdelen zijden beïnvloed.

Maar dit wapen is er een, dat beide kanten gesloep; wordt het niet goed aangevoeld, dan is het in den strijd voor het goed de zekerste en trouwste leedgenoot, der overwinning, dan kan het over het individu en over de maatschappij ontneembare rampen uitstorten.

Indien over het algemeen de pers het bij uitstek best, aan te wenden middel is tot opvoeding, tot sociale ophefing en tot kennis der maatschappelijke verplichtingen, indien zij voor vele menschen en oantent vele zaken een licht is, een levensbron en een factor van voortgang behoort te meer dienen de weldaden gekoold der katholieke kerk in 't bijzonder.

De katholieke pers ondwijft en harnast ons in den strijd, door ons te overvoeren de dwalende en de sophistische argumenten van de tegenstanders, door ons de bewijzen van de tegenstanders, door ons de bewijzen van de tegenstanders, door ons de bewijzen van de tegenstanders.

Zij is een sprekegestoete vanwaar de echte heerschevenden en de weldadige actie „Lief en om” worden verkondigd. Zij is een machtig werktuig van apostolaat en een onmisbaar middel om het goede te doen.

Talrijk zijn de katholieken, die hun plicht tegenover de goede pers begrijpen en volbrengen. Zij steunen door hun abonnement, hunne aankondigingen, hunne medewerking, hunne medewerking, hunne medewerking, hunne medewerking.

Talrijk zijn de katholieken, die hun plicht tegenover de goede pers begrijpen en volbrengen. Zij steunen door hun abonnement, hunne aankondigingen, hunne medewerking, hunne medewerking, hunne medewerking, hunne medewerking.

ambelant, dat hunne overtuiging als katholieken en als Vlamingen voorstaat en verdedigt.

Den schoonen naam van Katholiek verdienen ze niet, zij die, om eene ongezonde nieuwsgierigheid te voldoen, hun god besteden aan onzijdige of godiensthatende bladen, welke onze vierende katholieke feesten, zoals de grootsche beooging Jezus H. Hart ter eere, doodzwingen en niets over hebben dan beknibbeling, afkeer en laster voor onze hooggeachte, offervaardige priesters, kloosterlingen, missionarissen en goede gezindheden laten voorbijgaan om den katholieken en den Vlaming in 't gezicht te spuwen.

En aan de uitgever van zulke bladen zouden de katholieken, hunnen penning gunnen!

Dat is effenaar verraad plezen tegenover onze partij, tegenover al wat ons dierbaar is, tegenover onzen Heiligen Godsdienst en zijn bedienars.

Verwende kinderen.

Het is gemakkelijker kinderen te verwennen en slecht op te voeden, tot klein en groot verdoet van vader en moeder, na en later, en tot groot jammer voor de kinderen zelf, als ze zullen bevroeden dat het anders had kunnen zijn.

De verwenkenst wordt dan ook met een bevoorrecht en bevoorrecht toespel, welke verdient te worden genoteerd en waarover het me spijt dat ik hier niet recht veel spreke heb gevoelt. Wat de ellende die daaruit voortspuit is zeer groot.

Men ziet dat het kind een band is tussehen de ouders en dat menig huishouden een huishouden is gebleven omdat het werd samen gebonden door de kinderarmen; dat, menige verzorging is geboren uit het feit dat kinderogen er om streeken en dat menig verkeerde daad is verhoedend door de stem van het kind. Dat is zoo.

Maar dan is dat vooral zoo voor het goed opgevoerd kind; Zoo een kind is een zegen. Het slecht opgevoerde is daarentegen vaak een oorzaak van twist, van ruzie, van heugzame woorden. De vader wil het zoo, de moeder wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Ofwel het kind zoet en tirt; de moeder tirt tegen en kinder, in haar ongelukkige gevoel dat het kind zo vrolijk optreeft tegen haar; de vader wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Ofwel het kind zoet en tirt; de moeder tirt tegen en kinder, in haar ongelukkige gevoel dat het kind zo vrolijk optreeft tegen haar; de vader wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Ofwel het kind zoet en tirt; de moeder tirt tegen en kinder, in haar ongelukkige gevoel dat het kind zo vrolijk optreeft tegen haar; de vader wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Ofwel het kind zoet en tirt; de moeder tirt tegen en kinder, in haar ongelukkige gevoel dat het kind zo vrolijk optreeft tegen haar; de vader wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Ofwel het kind zoet en tirt; de moeder tirt tegen en kinder, in haar ongelukkige gevoel dat het kind zo vrolijk optreeft tegen haar; de vader wil het anders, — en het kind wil het nog anders, de eerste twee ploegen voor het derde. Het kind is de tyran van het huis. De ouders verwijten het elkander: O, de prattige atmosfeer welken daer ontstaat!

Wat treurig verschijnsel! Ik ken ouders, die elk op zich zelf de beste menschen zijn van de wereld, die het goed meenen, die hun kind aanblijden — en die door hun kind zoo geregeerd worden en zoo behandeld, dat het pijnlijk is om aan te zien.

De vader beveelt, de moeder beveelt, met hun beiden slagen zij er nog niet in een meisje van twaalf jaar te doen hufteren... Of de moeder verbiedt, die vader stemt toe. Of omgekeerd. Of bij een klein vengrijp wordt dadelijk de ergste straf toegepast, die niet kan volgehouden worden.

Hoe heerlijk mis is dit allemaal! Liefde is blind; ook de ouderliefde!

Soms worden zij 't bewust dat zij den verkeerdten weg opgaan, maar de moed ontbreekt hun om van koers te veranderen. Of gemelijk gestemd, trotteren zij elkander in den persoon van het kind: zij vermoeden niet dat het allereerste slachtoffer het kind zelf is.

Zij plaatsen het, met al hun liefde, in een grijsz tristeste atmosfeer. En ze bereiden hen de toekomst voor die even grijs en tristig is.

Het kind zal er allicht als het groot is aan terugdenken. Wat in droefheid als het in zijn gemiddeld vader of moeder of allebei moet beschuldigen dat zij het op een verkeerdten weg lieten.

Is het kind verstandig dan komt het, ondanks dat verword zijn later nog wel terecht, naar na menige kotsing met het leven en na veel pijn. Is 't niet verstandig dan komt er niets van terecht.

In beide gevallen is het verwennen een opvoedingsmisdaad.

Napoleon zei dat de opvoeding van een kind moet beginnen twintig jaar voor deszelfs geboorte, met de moeder. Hij had er ook moeten aan toevoegen: en met den vader.

BUITENLAND

FRANKRIJK. Een braaf boerke bedrogen! Onlangs bevoeld zich de landbouwer eugenaar Henri Faure, 57 jaar oud, van Boule, te Toulouse om manke of kemas met een kerel die hem verriede dat hij onmidd. zocht die hem 25000 fr. zou kunnen leenen. Een tweede kerel kwam in het gesprek tusschen, en haald zonder aanzien 30000 fr. aan. Vertrouwd geworden, zegde de landbouwer dat hij over eenige maanden deszelfs beschikte, doch hij voelde erbij, dat hij dit geld niet op zak had, en het te Boule moest gaan halen...

Het middel werd spoedig gevonden: een auto-taxi waerde het boerke naar zijn dorp, en twee uren later kwam hij met zijne 25000 fr. terug. Deze som, en erbij nog vier Russische titels werden in een ijzeren koffer gesloten, waarin een deel kooles zede zijne 25000 fr. roede ischangen te hebben. Terwijl de eene hie kofferken in een sleutel slot, onnamde de andere kerel den koffer met onzichtelijke vrotte, en noemde hem: zijn redder! Het hofleeken werd den laer toovertrouwd, terwijl de eerste kerel den sleutel in bezit nam. Men ziech den volgenden Zondag te Boule terug zien, tegen dodelijk kwijpschiet bezit van de 50000 fr. te nemen! De zedig kwam, maar de bedrogen, want het werd er, kwamen niet. De bedrogen landbouwer

van het gene ten boom. In het midden verhoef zich een manieren schouwmanet, laagvermige vensters, lange bintoven, voorzien van ijzeren stangen, wierpen het daglicht in de zaal en deden den met goudleer belagden muur schitteren. Van het welwel dachtte een vierdoudige gedraaide ketting halveveer onlang, voor handvatels twee leuwenklawven hebbende, die eene gouden lamp droegen. Mollige tapijten van Oostersch weefsel, dekten den vloer.

Beiden namen schoorsteen, waarin klein houtvat stonde, zat de buidreker mededolens in een zwaren armstoel. Zijne prachtige kleeding, met gouden stukwerk overladen, gevoeld bij datgene wat hem omringde, zou misschien voor zijnen persoon oorbeeld en ontzag afgedwongen hebben, indien in zijne wezenstrekken niet iets hard, iets terugstootens laag, dat afkeer en arwaan verwekte. Zijn gelat was van rimpels doorploegd en half verdoeken in een sneeuwvinden baard, die hem op de borst daalde. Roorloos staarde zijne onspellende blik in het stervende vuur: somwijlen stampvoete hij met instamiged drijf of knoop de lippen tot een halschen grijns, verschoof den zetel.

In den rechten hoek der zaal, aan het venster dat uitgaaf op een weelderig oranjehuis leunde, op een groot boek met zilveren sloten, de edele dochter des slotsvoogts. Omeidige goedheid lag over haar beeldje, oogen aanzicht. Hare groote blauwe oogden bezond met lijne pinker, overgeschaduw door zacht geschietste wenkbrauwen, blinkten als sterren; het edelste rood verfelde hare donzige wangen; haar kleine mond geleek den ontluikenden rozeknop. De ransheid harer ledien, de fijnheid van hare leet, deed het hemelschblauw zijden

De personen die een abonnement aan den „POSTRIJDER” voor het jaar 1929 nemen, zullen het blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot 31 December aanstaande.

brak het koffierken open en vond er slechts oude gazetten in! De man viel erg ziek van verdriet, en nu dat hij hersteld is, heeft hij hij 't gerecht te Toulouse eene klacht ingediend... doch waarschijnlijk te laat!

ENGELAND. Een cirkel in volle straat. — Een koddig circusatfeerle deed zich voor, Dinsdag te Blackpool.

Daar had een rondreizende cirkel eene reeks vertooningen gegeven, waarbij telkens een viertal olifanten allerlei kunsttoeren uitvoerden.

Die olifanten werden thans voor de afreis naar de statie geleid, en twee hunner in een spoorwagen geplaatst. Het bleek echter dat het onmogelijk was de beide andere dierten in dezelfde wagen te doen plaats nemen. Hunne gezellen niet ziende aankomen verlieten de twee eerste olifanten eveneens den spoorwagen, en de vier kolossen trokken de statie uit, zich weinig gelezen latende aan de pogingen der geleiden, om hen tegen te houden.

Op het statieplein gekomen werden de olifanten, waarschijnlijk in godes hun gemocht, zansch hun kunstprestatium uit, tot groot plezier van het toegestroomde publiek.

Men trachtte de vrieze kwasten terug te doen binnengaan waarin men tenslotte gelukke, en men kon ze er opsluiten, doch de spoorwagens wilden ze niet betreden.

— Wat een mijnwerker zegt. — Eene niet alledaagsche gebeurtenis heeft plaats gehad in de protestantische hoofdkerk van Coventry voor eene talrijke vergadering van al de bijzonderste notabiliteiten der stad en der werkmaatschappen.

Frank Hodges, gewezen hoofdman van een mijnwerkssyndicaat, besteed den kansel om eene reeks voordrachten in te leiden over den „in industriele vrede”.

Waerlijk het Engelsch leven heeft geen kopij bij het onze. De Engelschen beschouwen als zeer natuurlijk honderden zaken, die wij aanstootelijk zouden vinden.

Die heer Hodges heeft zeer belangrijke dingen gezegd: „Ee bestaat, zegde hij eene groote begeerte naar industriele vrede. De strijdlustige partijen hebben van den oorlogsbekeer gedronken en den inhoud bitter gevonden. Zij hebben te hennen koste ondervonden dat de oorlog niet bekaalt.

Talvez den kant der pat-ossen, falingen, kanden, verlies aan winsten; langs den kant der werklozen kleine loonen, lange werkuren. Tot hiertoe werd de rede verduisterd door het stof, dat van het slagveld oorsproeg. De ruzie heeft gebleven en zal blijven lijden, totdat de gezonde rede opnieuw spreekt. Zij schijnt de bovenhand te zullen behalen. Het betwijfel ervaar in het succes der voorzichten voor den industriele vrede waarvan patroons en werklieden de bestutels aansenomen hebben.”

Het is de wensh der H. Kerk dat bazen en werklieden broederlijk samenwerken: de Engelschen begrijpen het ook reeds.

MEXICO. De Kerkvervolgung. — Volgens berichten, welke de „Daily News” ontving, heb-

kleed in bevallige plooiën en vorm haar achtermouwen; het blonde haar, op den rug in twee lokken gesplitst en gevlechten, was, op het hoofd, door een rouden band, met edelgesteenten bezet, saamgehouden; een dikke paarlenskrans van bloedrood loraal koste den blanken zwanenhal.

Bedeesl turde zij naar den ridder en glinsterende tranen verdusterden hare oogen. Een pijnlijke zucht, harer boezem ontsnapte, deed hare vader gramoedigh het hoofd schudden. Droeve gepenzen moesten wel het meisje bestormen, want met eene keer barstte zij in luidde snikken los en wong de handen krakend ineen.

— Aen kind! zegde de edelman. Zal wij warmen dan nimmer ophouden? Altijd blijft g droefgezigt, terneergedrukt. Wist ge, hoe uw tranen mij het hart verscheuren, mijne gezondheid ondermijnen, mij doen vreezen voor ons beider...

— Vader! Vader! gide de jonkvrouwen spreker toesprijdinge, daar zij hem niet de hand den mond sboot: Zwijg, o zwijg! Gij spreekte altijd van sterven en ik wil u niet verlaten.

En vader om den hals vallende, berg zij schreef het hoofd op zijnen schouder. — Maria, hervatte de ridder, zijne dochter zachtjes van hem wende; die hangt slechts van u af, mij gelukkig te zien. Stervende, bezwoer mij uwe moeder ons wachte, — grij waart het — steeds met de beste zorgen te omringen: de liefde, die ik hare toebracht, bracht ik op u over. Onder mijne bescherming kan niets u doeren. Welan! hef het hoofd op en schud alle troums af!

En vader om den hals vallende, berg zij schreef het hoofd op zijnen schouder. — Maria, hervatte de ridder, zijne dochter zachtjes van hem wende; die hangt slechts van u af, mij gelukkig te zien. Stervende, bezwoer mij uwe moeder ons wachte, — grij waart het — steeds met de beste zorgen te omringen: de liefde, die ik hare toebracht, bracht ik op u over. Onder mijne bescherming kan niets u doeren. Welan! hef het hoofd op en schud alle troums af!

(Wordt vervolgd.)